

Święty Wojciech

PISMO PARAFIALNE

Nr 5(144)

• POZNAŃ •

Maj 2018 r.

Boże Ciało

Skąd wzięła się tradycja tego święta? Dlaczego w ten dzień bierzemy udział w uroczystej procesji? Skąd tradycja czterech ołtarzy, przy których zatrzymujemy się, aby wysłuchać Ewangelii?

Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, Boże Ciało jest jednym z głównych świąt obchodzonych w Kościele katolickim. Choć świadomość niezwykłego cudu przemiany konsekrowanego chleba i wina w rzeczywiste Ciało i Krew Chrystusa towarzyszyła wiernym od początku chrześcijaństwa, to trzeba było jednak czekać aż dziesięć stuleci zanim zewnętrzne przejawy tego kultu zadomowiły się w Kościele katolickim.

Uroczystość, która wyrosła na podłożu adoracyjnego kierunku pobożności eucharystycznej, rozwijającej się na Zachodzie od przełomu XI i XII w., jest przeżywana obecnie w czwartek, po uroczystości Trójcy Świętej. Bezpośrednią przyczyną ustanowienia uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa były objawienia bł. Julianny z Cornillon. Pod ich wpływem bp Robert ustanowił w 1246 r. – początkowo dla diecezji Liege – święto Bożego Ciała,

W 1252 r. legat papieski rozszerzył obchodzenie święta na Germanię, natomiast papież Urban IV bullą „Transiturus” z 1264 r. ustanowił Boże Ciało świętem obowiązującym w całym Kościele jako „zadośćuczynienie za znieważanie Chrystusa w Najświętszym Sakramencie, błędy heretyków oraz uczczenie pamiątki ustanowienia Najświętszego Sakramentu”.

Śmierć Urbana IV przeszkodziła ogłoszeniu bulli. Dokonał tego papież Jan XXII (w 1334 r.), natomiast papież Bonifacy IX polecił w 1391 r. obchodzić święto Bożego Ciała wszędzie tam, gdzie jeszcze nie było ono znane.

W Polsce jako pierwszy wprowadził to święto bp Nankier w 1320 r. w diecezji krakowskiej, natomiast w Kościele unickim – zatwierdził je synod zamojski w 1720 r. W Kościele katolickim w Polsce pod koniec XIV w. święto Bożego Ciała było obchodzone już we wszystkich diecezjach. Zawsze

zaliczano je do świąt głównych. Od końca XV w. przy jego okazji udzielano błogosławieństwa Najświętszym Sakramentem.

Prawdziwa obecność Chrystusa w Eucharystii

Kościół od samego początku głosił wiarę w realną obecność Chrystusa w Najświętszym Sakramencie. Chrystus ustanowił Najświętszy Sakrament podczas ostatniej wieczerzy. Opisał to trzech ewangelistów: Mateusz, Marek i Łukasz, a także św. Paweł Apostoł. Prawdziwa i rzeczywista obecność Jezusa Chrystusa pod postaciami chleba i wina opiera się – według nauki Kościoła – na słowach Jezusa: „(...) **to jest Ciało moje... To jest moja Krew Przymierza**” (Mk 14,22.24).

W Katechizmie Kościoła katolickiego czytamy, że „Sposób obecności Chrystusa pod postaciami eucharystycznymi jest wyjątkowy. (...) W Najświętszym Sakramencie Eucharystii «są zawarte prawdziwie, rzeczywicie i substancjalnie Ciało i Krew wraz z duszą i Bóstwem Pana naszego Jezusa Chrystusa, a więc cały Chrystus» (Sobór Trydencki DS: 1651)” (KKK 1374).

Kult Najświętszego Sakramentu

Od XVI w. przyjęła się w Kościele praktyka czterdziestogodzinnej adoracji Najświętszego Sakramentu. Praktykę tę wprowadził w Mediolanie w roku 1520 św. Karol Boromeusz. Dzisiaj jest ona obecna w całym Kościele. Zostały założone nawet specjalne zakony, których głównym celem jest nieustanna adoracja Chrystusa w Najświętszym Sakramencie. W Polsce istnieją trzy zakony, których charyzmatem jest wieczysta adoracja: benedyktyński sakramentki, franciszkański od Najświętszego Sakramentu i eucharystki.

Procesje

Procesje eucharystyczne w dniu Bożego Ciała wprowadzono później niż samo święto. Pierwszym śladem ich istnienia jest wzmianka o uroczystych procesjach przed sumą w Kolonii w latach 1265-1275. Podczas procesji niesiono krzyż z Najświętszym Sakramentem. W ten sposób nawiązywano do dawnego zwyczaju zabierania w podróż Eucharystii dla ochrony przed niebezpieczeństwami.

W XV w. procesje eucharystyczne odprawiano na terenie Niemiec, w Anglii, Francji, północnych Włoszech i Polsce. W Niemczech łączono je z procesją błagalną o odwrócenie nieszczęść i dobrą pogodę, dlatego przy czterech ołtarzach śpiewano początkowe teksty Ewangelii i udzielano uroczystego błogosławieństwa.

W Polsce zwyczaj ten wszedł do „Rytuału piotrkowskiego” z 1631r. Rzymskie przepisy procesji, zawarte w „Caeremoniale episcoporum” (1600 r.) i „Rituale romanum” (1614 r.), przewidywały jedynie przejście z

Papieskie intencje modlitewne na 2018 r.

Każdego miesiąca ojciec święty Franciszek chce zwrócić uwagę wiernych na konkretny problem społeczny. Warto o tym pamiętać w naszych codziennych rozmowach z Bogiem. W danym miesiącu modlimy się albo w intencji ewangelizacyjnej, albo powszechnej.

Intencja ewangelizacyjna powierzona przez papieża Apostołatowi Modlitwy na maj 2018 r.:

aby wierni świeccy wypełniali swoją szczególną misję, wykorzystując własne zdolności, by odpowiadać na wyzwania dzisiejszego świata.

Najświętszym Sakramentem bez zatrzymywania się i błogosławieństwo eucharystyczne na zakończenie.

Procesje odprawiano z wielkim przepychem od początku ich wprowadzenia. Zakwestionowanie tych praktyk przez reformację sprawiło, że udział w nich traktowano dodatkowo jako publiczne wyznanie wiary.

W Polsce od czasów rozbiorów procesje ulicami miast stały się w świadomości wiernych manifestacją przynależności narodowej, a po II wojnie – znakiem wiary i jedności narodu. Z tej racji ateistyczne władze

państwowe niejednokrotnie zakazywały organizowania procesji z Najświętszym Sakramentem.

Konferencja Episkopatu Polski 17 lutego 1967 r. zmieniła obrzędy związane z procesją Bożego Ciała, wprowadzając w całej Polsce nowe modlitwy przy każdym ołtarzu oraz czytania Ewangelii, tematycznie związane z Eucharystią.

Po roku 1989 r. w centralnej procesji Bożego Ciała w Warszawie, której przewodniczył prymas Polski, kard. Józef Glemp, brali udział przedstawiciele władz państwowych i samorządowych. (Por. KAI)

Jubileusz Kościoła Poznańskiego

„Poznań. Chrystus i my” – pod takim hasłem upłynie, przypadający w tym roku i uroczyste obchodzony w archidiecezji poznańskiej, jubileusz 1050-lecia pierwszego biskupstwa na ziemiach polskich. Początki Kościoła w Poznaniu sięgają roku 968. Wtedy to zostało utworzone biskupstwo, zależne wyłącznie od Stolicy Apostolskiej. Na polecenie papieża Jana XIII przybył do Poznania biskup Jordan, który zapoczątkował historię polskiej hierarchii kościelnej. Panujący wówczas książę Mieszko I wybudował w Poznaniu pierwszą katedrę na ziemiach polskich.

Bullą papieża Piusa VII z 1821 r. diecezja poznańska została podniesiona do rangi archidiecezji. Do najdawniejszych parafii archidiecezji poznańskiej – obok Poznania – należą: Oborniki, Przemęt, Zbąszyń, Kościan, Giecz i Grodziszczko oraz Śrem. Obecnie w skład archidiecezji wchodzi 399 parafii.

Na przestrzeni wieków działalność Kościoła Poznańskiego charakteryzowała się szczególną aktywnością duchowieństwa. W drugiej połowie XIX w. rządy w archidiecezji objął abp Florian Stablewski, który zainicjował wydawanie „Przewodnika Katolickiego” (od 1895 r.) oraz powstanie (w 1897 r.) wydawnictwa Drukarnia i Księgarnia św. Wojciecha. Wiele dobrego dla Kościoła w okresie międzywojennym uczynił rezydujący w Poznaniu kard. August Hlond. Unowocześnił on i pogłębił pracę duszpasterską Kościoła, założył Wyższe Seminarium Duchowne oraz Towarzystwo Chrystusowe dla Polonii Zagranicznej, którego dom generalny znajduje się w Poznaniu. Wśród ważnych instytucji poznańskiej archidiecezji należy wymienić: Kurię Metropolitalną, Metropolitalny Sąd Duchowny, które powstały w 1920 r., Wydział Teologiczny UAM i Arcybiskupie Seminarium Duchowne, Archiwum Archidiecezjalne, Muzeum Archidiecezjalne oraz Caritas Archidiecezji Poznańskiej.

Podczas II wojny światowej archidiecezja przeżywała trudne chwile. Władze okupacyjne zamknęły katedrę i inne kościoły. Na terenie archidiecezji dla Polaków otwarto jedynie 15 kościołów. W Poznaniu Polacy mogli modlić się w dwóch świątyniach. Były to: kościół pw. Matki Bożej Bolesnej na Łazarzu i nasz kościół pw. św. Wojciecha. Świątynie

ograbiano ze sprzętu liturgicznego. Organizację kościelną próbował w tym okresie ratować biskup Walenty Dymek, który przebywał w areszcie domowym. To właśnie abp Walenty Dymek po zakończeniu działań wojennych podjął starania o odbudowę katedry i Ostrowa Tumskiego, a także o wyraźną odnowę życia parafialnego w archidiecezji. Kontynuatorem tego dzieła od 1957 r. był abp Antoni Baraniak, który zorganizował poznańskie obchody milenijne oraz – w roku 1968 – I Synod Archidiecezjalny. Po wielu staraniach abpa, w 1974 r. powstał Papieski Wydział Teologiczny.

Po śmierci arcybiskupa A. Baraniaka w 1977 r. papież Jan Paweł II mianował w 1978 r. arcybiskupem metropolitą poznańskim abpa Jerzego Strobę. Podczas jego pasterzowania powstało wiele kościołów i parafii. Historycznym wydarzeniem dla naszego miasta była wizyta papieża Jana Pawła II 20 czerwca 1983 r. Po raz drugi papież przybył do Poznania 3 czerwca 1997 r.; na placu A. Mickiewicza spotkał się wtedy z młodzieżą. W 2002 r. arcybiskupem poznańskim został dotychczasowy biskup archidiecezji gnieźnieńskiej, abp Stanisław Gądecki. Jest on obecnie 97. biskupem poznańskim od czasów biskupa Jordana.

Główne obchody jubileuszowe – z udziałem biskupów, kapłanów i osób życia konsekrowanego, a także stowarzyszeń kościelnych – odbędą się w Poznaniu w dniach od 22 do 23 czerwca br. Kościołem jubileuszowym będzie katedra poznańska, a szczególnym znakiem obchodów – obraz Matki Bożej w Cudy Wielmożnej, znajdujący się na Wzgórzu Przemysła. W tym roku przypada także 50-lecie koronacji tego obrazu. 13 września do Poznania przybędą biskupi diecezji europejskich, którzy będą obradować w ramach Rady Komisji Biskupów Europy. W programie obchodów jubileuszowych przewidziano liczne koncerty, spotkania i sympozja naukowe.

W parafiach archidiecezji obchody jubileuszowe będą miały miejsce w wigilię Zesłania Ducha Świętego – 19 maja br.

(Por. www.archpoznan.pl)

Pielgrzymka do Bukowskiej Madonny

4 kwietnia br. o godz. 10.00 grupka, raczej starszych, parafian wraz ze swoim proboszczem, ks. Trojanem Marchwiakiem, wyruszyła do Buku. Ich celem było oddanie pokłonu, wspólna modlitwa i Msza Święta przed – słynnym łaskami – obrazem Maryi, nazywanej tu: Matką Bożą

Bukowskie sanktuarium

Literacką. Początki Jej kultu sięgają XIV wieku. Kroniki podają, że istniejące wtedy Bractwo Literackie opiekowało się cudownym obrazem. To właśnie od nazwy tego bractwa pochodzi przydomek Matki Bożej Literackiej. W 1698 roku ówczesny biskup diecezji (po wysłuchaniu opinii specjalnej komisji) potwierdził nadprzyrodzony charakter łask wyprasanych przed bukowskim obrazem oraz prawdziwość cudów doznawanych tam przez wiernych za przyczyną Maryi.

Do Buku grupa dotarła punktualnie o godz. 11.00. W świątyni parafialnej pw. św. Stanisława, Biskupa i Męczennika oczekiwał już na nas ks. kan. Andrzej Szczepaniak, kustosz sanktuarium. Po serdecznym powitaniu ks. Andrzej przybliżył nam historię Buku oraz „swojego” kościoła. Legenda głosi, że w okolicach miasta, pod bukiem zmarł na polowaniu książę Mieszko I. Pierwsza zachowana wzmianka o Buku znajduje się w dokumencie z 1257 r. Według innych hipotez lokacja miała miejsce później, natomiast jej pierwszym śladem jest zachowana kopia dokumentu Przemysła II, aktu przyznającego tutejszym mieszczanom zwolnienie od ceł. Obecnie przyjmuje się, że najbardziej uzasadnionym rozwiązaniem będzie przyjęcie, że lokacja Buku miała miejsce za panowania Przemysła I lub Przemysła II, a zatem przed rokiem 1296.

Bukowska świątynia – cel naszej pielgrzymki – została wybudowana w stylu klasycystycznym w latach 1838-1846 (wcześniejszy gotycki kościół istniał tu aż do zawalenia się wieży w 1806 r., która zniszczyła kościół doszczętnie). Projekt obecnego kościoła powstał w 1828 r. w pracowni niemieckiego architekta Karla Friedricha Schinkla.

Po wkroczeniu Niemców we wrześniu 1939 świątynię przeznaczono na magazyn umundurowania. W nocy z 25 na 26 stycznia 1945 kościół został spalony przez wycofujące się wojska niemieckie. Spłonął wówczas m.in. ołtarz z cudownym obrazem Matki Boskiej Literackiej. Po wojnie, w latach 1946-1951 kościół odbudowano z wykorzystaniem murów zewnętrznych, a wewnątrz zyskało rokokowe wyposażenie, sprowadzone z kościoła reformackiego Świętych Stygmatów św. Franciszka z Asyżu w Woźnikach. 3 października 1948 r. abp Walenty Dymek konsekrował odbudowany kościół; w jego

ołtarzu głównym umieszczono kopię obrazu Matki Bożej Bukowskiej Literackiej.

Na początku lat 90. XX wieku, po oddaniu starego wyposażenia do Woźnik, kościół otrzymał nowe ołtarze: główny, którego autorem jest Roman Czeski i boczne autorstwa stolarzy Wąsowiczów. Dekretem z 23 grudnia 2015 r. abp Stanisław Gądecki ustanowił farę w Buku diecezjalnym sanktuarium Matki Bożej Bukowskiej Literackiej. 10 września 2017 r. miała miejsce uroczysta koronacja cudownego wizerunku.

Po tej „historycznej” części nasz proboszcz, ks. Trojan Marchwiak, odprawił Mszę Świętą w intencji świętowieciechowych parafian i wygłosił homilię.

Następnym punktem pielgrzymkowego programu był poczęstunek, przygotowany przez panie z Caritasu. Przy wspólnym stole zasiedli kapłani, pielgrzymi i gospodarze. Raczone się kawą, herbatą oraz przepysznym keksem, specjalnie przygotowanym na nasz wyjazd przez panią Magdę, uczestniczkę pielgrzymki. Było bardzo sympatycznie, radośnie, rodzinnie i smacznie!

Czas jednak naglił. Ruszyliśmy więc na krótki spacer po mieście, kierując się w stronę kościoła Świętego Krzyża –

Ksiądz Andrzej Szczepaniak w roli przewodnika po Buku

zabytkowej drewnianej świątyni, powstałej w 1760 r. na miejscu wcześniejszego kościoła. Świątynię zbudowano na planie krzyża, a fundatorem był właściciel pobliskich Wojnowic – Wiktor Raczyński. Do dzisiaj zachowały się oryginalne malowidła ściennie, przedstawiające sceny z życia św. Wojciecha. Do najcenniejszych przedmiotów wyposażenia należą: Krucyfiks i kamienna kropielnica z przełomu XV i XVI w. Obecnie kościół jest remontowany. Ale to, co już widać, rzeczywiście nas zachwyciło.

Obok kościoła mogliśmy podziwiać drewnianą dzwonicę z XVIII w. o konstrukcji słupowej i oszalowaną. Zbudowano ją na planie kwadratu, a namiotowy dach pokryto gontem. Wewnątrz wisi stary dzwon, a na belce widnieje data: 1757. Na cmentarzu przykościelnym zauważyliśmy natomiast rokokową, kamienną figurę *Ecce Homo* z 1762 r. Przedstawia ona Chrystusa ubiczowanego i ukoronowanego cierniem.

To był ostatni punkt naszej wyprawy do Buku. Gorąco podziękowaliśmy ks. Andrzejowi za miłą gościnę, a siedząc już w autokarze równie serdecznie dziękowaliśmy ks. Trojanowi za przewodniczenie pielgrzymce.

Bolesław Psuja

**Jeśli dobroć ma być zupełna, jeśli ma być trwała,
musi być świadomym naśladowaniem Boga.**

o. Fryderyk Wilhelm Faber

Archidiecezalny Kongres Parafialnych Rad Duszpasterskich

W sobotę, 14 kwietnia na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich odbył się I Kongres Parafialnych Rad Duszpasterskich, któremu przewodniczył metropolita poznański, abp Stanisław Gądecki, przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski.

Wydarzenie to wpisuje się w cykl uroczystości związanych z obchodami 1050. rocznicy utworzenia w Poznaniu (968 r.) pierwszego na ziemiach polskich biskupstwa.

Organizatorami Kongresu Parafialnych Rad Duszpasterskich byli: Archidiecezja Poznańska, Międzynarodowe Targi Poznańskie oraz Fundacja „Pro Publico”. Uczestnicy wzięli udział w – poprzedzonej wspólną modlitwą – Eucharystii, odprawionej przez abpa Stanisława Gądeckiego, zwiedzili wystawę „Sakralia” oraz w części panelowej, po wprowadzeniu przez ks. proboszcza Marcina Węclawskiego, wysłuchali przygotowanych prezentacji i referatów, których treść dotyczyła działalności Parafialnych Rad Duszpasterskich w parafiach.

Bolesław Psuja

Drodzy Czytelnicy pisma parafialnego „Święty Wojciech”!

Nasza gazeta powstaje przy współpracy ludzi dobrej woli. Możesz do nich dołączyć!

Kontakt z Redakcją:

parafia pw. św. Wojciecha,
Poznań, Wzgórze św. Wojciecha 1,
tel. 793 842 869.

Zapraszamy do współpracy!

Kalendarium

- 1 V św. Józefa, Rzemieślnika; Święto Pracy
- 3 V NMP Królowej Polski, uroczystość;
rocznica uchwalenia Konstytucji 3 maja

- 6 V Świętych Filipa i Jakuba, święto
- 8 V św. Stanisława, Biskupa i Męczennika,
patrona Polski, uroczystość
- 13 V Wniebowstąpienie Pańskie, uroczystość;
NMP Fatimskiej, wspomnienie
- 14 V św. Macieja Apostoła, święto
- 16 V św. Andrzeja Boboła, Kapłana i Męczennika,
patrona Polski, święto
- 20.V Zesłanie Ducha Świętego, uroczystość
- 21 V NMP Matki Kościoła, święto

- 24 V Jezusa Chrystusa, Najwyższego i Wiecznego
Kapłana, święto; NMP Wspomożycielki Wiernych,
wspomnienie
- 26 V Dzień Matki
- 27 V Najświętszej Trójcy, uroczystość
- 31 V Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, Boże Ciało,
uroczystość

Chrzty

Maria, Jadwiga Nazarkiewicz, ul. Kutrzeby
Franciszek Błażej Olszewski, pl. Wielkopolski
Marcel Jacek Gawenda, ul. Nowowiejskiego

Odeszli do wieczności

Ryszard Adam Wierzbicki (l. 67), ul. Szyperska
Piotr Aleksander Lenzion (l. 65), ul. Święty Wojciech
Rafał Maciej Lulkiewicz (l. 44), ul. Bóznicza
Maria Stanisława Łukaszewska-Mroskowiak (l. 80), ul. Solna
Waldemar Wojciech Simon (l. 63), ul. Nowowiejskiego

Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie!

INFORMATOR PARAFIALNY

Aktualni duszpasterze:

ks. Trojan Marchwiak – proboszcz parafii (tel. 793 842 860);
ks. Jerzy Stranz, rezydent; ks. Mieczysław Mikołajczak.

Porządek Mszy Świętych:

– w niedziele i święta – 8.00, 9.30, 11.00 (dla uczniów szkoły podstawowej),
12.15, 18.00 i 20.15 (akademicka)
– w święta będące dniami pracy – 8.30 i 18.30
– w dni powszednie: 8.30 i 18.30.

Spowiedź św.:

– 15 min przed każdą Mszą Świętą i w sobotę od godz. 18.00
– w I czwartek miesiąca od godz. 17.00
– w I piątek miesiąca w godz. od 16.00 do 19.30.

Adoracja Najświętszego Sakramentu:

– w I czwartek miesiąca od 17.00 do 18.30, w pozostałe czwartki od 18.00 do 18.30;
w soboty od 18.00 do 18.30.

Chrzty: II sobota miesiąca, godz. 18.30 i IV niedziela miesiąca, godz. 12.15.

Parafialny Zespół Caritas: I poniedziałek miesiąca, godz. 19.00.

Członkowie Żywego Różańca: I sobota miesiąca, godz. 8.30.

Spotkania biblijne: II i IV środa miesiąca, godz. 19.00.

Spotkania AA: piątek, godz. 19.00.

Spotkania AI-Anon: środa, godz. 19.00.

Modlitwa o jedność chrześcijan: IV wtorek, godz. 20.00.

Parafialny Klub Seniora: godz. 11.30 - 14.00 terminy spotkań na cały 2018 r.
podano na tablicy ogłoszeń.

**Nowenna do św. o. Pio i Msza Święta w intencji o budowę Domu Ulgi
w Cierpieniu:** II Czwartek miesiąca godz. 18.30.

Nowenna do św. Antoniego: Wtorek, godz. 18.00.

Jubileusze małżeńskie: III sobota miesiąca o godz. 18.30.

Krypta Zasłużonych Wielkopolan: termin zwiedzania należy uzgodnić
w biurze parafialnym.

Biuro parafialne (tel. 61 851 9012, 793 842 860) czynne: w poniedziałki
i piątki, godz. 16.30 - 17.30; we wtorki i czwartki, godz. 9.00 - 10.00
(z wyjątkiem I piątku miesiąca i świąt).

Konto parafii: Bank Zachodni WBK S.A. 85 1090 1362 0000 0000 3602 2318.

Strona internetowa parafii: www.swietywojciech.archpoznan.pl.

E-mail parafii: swietywojciech@archpoznan.pl.

Pismo parafialne „Święty Wojciech”: miesięcznik, nakład 300 egz.

Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Wojciecha, Wzgórze św. Wojciecha 1, 61-748 Poznań.

Redaguje zespół (w porządku alfabetycznym): Leszek Helak, Małgorzata Helak, Andrzej Karczmarczyk, Wiesław Kasprzak (skład komputerowy), Krystyna Ludwiczak, Justyna Łopaczyk, ksiądz Trojan Marchwiak (proboszcz parafii i opiekun redakcji), Bolesław Psuja (członek Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Prasy Parafialnej).

Druk: Drukarnia GRAFIKA, ul. Leszka 22, 61-062 Poznań, tel. 61 876 89 08.

Redakcja nie zwraca niezamówionych tekstów i zastrzega sobie prawo do ich adiuścacji. Nie odpowiadamy za treść ogłoszeń.

Parafia nie czerpie żadnych korzyści materialnych z tytułu wydawania miesięcznika. Ofiary złożone na ogłoszenia i reklamy są przeznaczone na pokrycie kosztów druku.

Reklamy i ogłoszenia przyjmowane są w biurze parafialnym.

Pozwalamy sobie przypomnieć, że wysyłając określoną sumę na parafialne konto bankowe, można uzyskać podstawę do odliczenia od podatku za bieżący rok podatkowy. W tytule wpłaty lub przelewu niezbędny jest dopisek: „darowizna na cele kultu religijnego” lub „darowizna na cele statutowe Kościoła katolickiego” albo „darowizna na Kościół”.